

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΥΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ
παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἔτησίαι . . . . . Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησίαι » 14.
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησ. » 16.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον . . . . . λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

Ἐν βλέμμα ἐπὶ τὰ ἡμέτερα.

Β'.

Τὴν ἀριθμητικὴν μέθοδον ἀκολουθοῦντες ἠρξάμεθα ἀπὸ τοῦ ἀτόμου καὶ ἀπεδείξαμεν ὅτι αὐτο καὶ μόνον, ἐν ἐλευθερίᾳ καὶ ἰσονομίᾳ βιοῦν, εἶναι ἐλεύθερον ἢ νὰ ἐκλέξῃ τὴν ὁδὸν τὴν ἀγούσαν πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν, ἢ νὰ προκρίνῃ τὴν ἀγούσαν πρὸς τὴν δουλείαν καὶ τὴν ἐξαχρείωσιν. Διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου κατεδείξαμεν τὸ ἄτομον προηγμένον εἰς οἰκογενειάρχην χρηστὸν καὶ ἔντιμον, καὶ εἰς οἰκογενειάρχην ἀχρηστὸν καὶ ὀλέθριον. Ἡδὴ προβῶμεν περαιτέρω, ἥτοι εἰς τὴν σύστασιν τῆς κοινότητος. Κοινότης εἶναι καὶ λέγεται ἢ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ συνάθροισις καὶ ὁ συνοικισμὸς τῶν οἰκογενειάρχων. Ἐκάστη κοινότης, ὅπως τὸ ἄτομον βεβαίως, ἵνα ὑπάρξῃ καὶ εὐημερήσῃ, πρέπει νὰ σκεφθῇ τίνα τὰ συντελοῦντα εἰς τὴν ὑπαρξιν, τὴν αὔξησιν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν αὐτῆς, καὶ τίνα τὰ συντελέσοντα εἰς τὴν διάλυσιν, τὴν ἐλάττωσιν καὶ τὴν δυστυχίαν αὐτῆς. Ἐπομένως τὰ μὲν πρῶτα πρέπει νὰ ἐπιδιώξῃ πάσῃ δυνάμει, τὰ δευτέρα δὲ νὰ ἀποφύγῃ καὶ ἀπομακρύνῃ ἑαυτῆς διὰ παντὸς μέσου. Ἐὰν τὰ πρῶτα πράττῃ, πάντως θὰ εὐδαιμονήτῃ, ἐὰν δὲ τὰ δευτέρα, θέλει ἀναμφιβόλως καταστραφῇ καὶ ἐκλείψῃ. Ὅσα δὲ πολυπληθεστέρα ἢ κοινότης τοσοῦτω καὶ τὰ καθήκοντα αὐτῆς σπουδαιότερα, ἢ εὐθύνη πλειότερα καὶ ἢ προσοχὴ τῶν συνιστῶντων αὐτὴν μεγαλειτέρα.

Τὴν κοινότητα λοιπὸν ταύτην τὰ εὐνομούμενα κράτη ὠνόμασαν Δῆμον, καὶ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπροσωποποίησαν τὰ ἄτομα, ἀποκαλέσαντες αὐτὸ ΠΑΤΕΡΑ ἑαυτῶν, ἥτοι πατέρα ἐκάστης οἰκογενείας, ἐκάστου ἀτόμου. Ὁ Δῆμος λοιπὸν κοινὸς τῶν ἀτόμων πατὴρ ὢν, περιβάλλεται αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ τὰ καθήκοντα τοῦ πατρὸς. Ἡτοι ἔχει καθήκον α.) νὰ προνοῇ περὶ τῆς ἡθικῆς, διανοητικῆς καὶ θρησκευτικῆς μορφώσεως τῶν τέκνων του, β.) περὶ τῆς ὑγείας καὶ εὐεξίας αὐτῶν, γ.) περὶ τῆς ὑπερασπίσεως τῆς ζωῆς, τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας των,

καὶ δ.) περὶ πάντων τῶν συντελούντων εἰς τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν τῶν τέκνων του. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Δῆμος, ἰδανικὸν πρόσωπον ὢν, ἔδει νὰ αἰσθητοποιηθῇ καὶ νὰ ἀντιπροσωπευθῇ ἐν τῇ κοινότητι, διὰ τοῦτο ἡ κοινότης συνελθοῦσα ἀπεφάσισεν, ἵνα ἐν τῶν μελῶν αὐτῆς ἀναδεχθῇ τὴν ἀντιπροσωπείαν ταύτην, οὐχὶ βέβαια αὐθαίρετως ἀλλὰ τῇ συγκαταθέσει ἢ πάντων ἢ τῶν πλειόνων τοῦλάχιστον. Ἐντεῦθεν ἐπεκράτησεν ἡ ἀρχὴ τῶν Ἐκκλησιῶν, ἥτοι τῆς ἐδρύσεως τόπων, ἐνθα τὰ μέλη τῆς κοινότητος συνεργόμενα ἐχειροτόνου ἢ ἐξέλεγον τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Δήμου. Ἐκ δὲ τῶν προσόντων τοῦ ἐκλεγομένου, καλῶν ἢ κακῶν, ἐξεροτάτο βεβαίως ἢ ἀγαθὴ ἢ ἢ κακὴ τῆς κοινότητος διοίκησις, ἢ εὐημερία δηλονότι ἢ ἢ δυσημερία αὐτῆς. Ἐπειδὴ δὲ οὗτος ἵνα ἐκτελῇ τὰ ἀναπεθεϊμένα αὐτῷ καθήκοντα, σὺν ἄλλοις πολλοῖς, ἔπρεπε νὰ περιβληθῇ διὰ νομοθετικῆς ἐξουσίας καὶ ἐκτελεστικῶν τῶν νομοθετημάτων του ὀργάνων, διὰ τοῦτο παρέσχον αὐτῷ σὺν τῇ νομοθετικῇ καὶ τῇ ἐκτελεστικῇ ἐξουσίαν. Ἐντεῦθεν δὲ προέκυψεν ἵνα νομοθετῇ οὗτος, νὰ κρίνῃ κατὰ τοὺς νόμους τούτους καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰ κρίματα αὐτοῦ. Καὶ ἐὰν μὲν συνετῶς ἐνομοθέτῃ, δικαίως ἔκρινε, καὶ ἀπροσωλήπτως ἐξετέλει τὰ δεδογμένα, ἐκαλεῖτο πατὴρ τῆς κοινότητος, δίκαιος, καλὸς καὶ ἀγαθός. Ἐὰν δὲ κακῶς, ἐκαλεῖτο ἐχθρὸς τῆς κοινότητος, ἄδικος ἀντιπρόσωπος, κακὸς καὶ ἀχρεῖος. Τὸν τοιοῦτον ἄρα ἄρχοντα ἢ κοινότης συνεργομένη καθήρει καὶ ἀπέλυε τῆς ἀρχῆς. Καὶ ἐὰν μὲν οὗτος παρητείτο τοῦ ἀρχεῖν ἀνευ ἀντιστάσεως, ἢ ἀντικατάστασις αὐτοῦ ἦτο εὐχερῆς καὶ ἀκίνδυνος. Ἐὰν δὲ ἀνθίστατο, τότε συνεκροτεῖτο πάλη κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν ὀργάνων αὐτοῦ ἐκ μέρους τῶν μελῶν τῆς κοινότητος, καθ' ἣν συνέβαινε πολλάκις μὲν νὰ ὑπερισχύσωσιν οὗτοι καὶ τὸν τοιοῦτον ἄρχοντα ἐτιμώρου ἀυστηρῶς, ἐνίοτε δὲ νὰ ὑπερισχύσῃ ἐκεῖνος, καὶ τότε ἀπεκαθίστατο βιαίδιατος, καὶ ὕβριστότατος, καὶ εἰς τὸν τοιοῦτον ἄρχοντα ἢ κοινότης ἀναγκαστικῶς ὑπέικουσα, ἀπέδιδε τὸ ὄνομα ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

Ἐκ τῆς τοιαύτης λοιπὸν ἢ τοιαύτης τῶν κοινοτήτων συγκρούσεως πρὸς τοὺς ἑαυτῆς ἄρχοντας ἐπήγασαν αἱ δυστυχίαι καὶ αἱ καταστροφαὶ πολλῶν κοινοτήτων, οἱ ἀπάνθρωποι καὶ θηριώδεις τύραννοι, οἱ μεγάλοι καταστροφεῖς τῆς προόδου τῆς ἀνθρωπότητος· διότι ὅπου οὗτοι, εἴτε πλούτῳ, εἴτε γένει, εἴτε δυνάμει ὑπερέχοντες, ἐπεκράτησαν, ἐκεῖ ἢ ἀποκτῆνωσις τῶν λογικῶν ὄντων· ἐκεῖ ἢ μυσαρὰ δουλεία· ἐκεῖ οἱ φόνοι, αἱ ἀρπαγαὶ καὶ αἱ λεηλασίαι· ἐκεῖ ἢ ἐρήμωσις καὶ ἢ καταστροφή. Ὅπου δὲ ἡ μεταξὺ ἄρχοντος καὶ κοινότητος πάλη ἀπέληξεν ὑπὲρ ταύτης, ἐκεῖ ἢ πικρὰ τοῦ παρελθόντος πείρα ἐδίδαξεν αὐτὴν νὰ προνοήσῃ καὶ ἐξεύρῃ τὰ μέσα διῶν, ὃ τόσῳ εὐκόλως τὴν ἀρχὴν καταλαμβάνων, οὕτως εὐκόλως καὶ νὰ κατέρχεται αὐτῆς. Ἐντεῦθεν ἐπήγασαν τὰ προληπτικὰ μέτρα, τὰ ἐξασφαλίζοντα εἰς ἀμφοτέρα τὰ μέρη τὸ ἀμοιβαῖον τῆς ὑπάρξεως αὐτῶν δικαίωμα, ἦτοι νὰ ἀρχὴ μὲν ὁ εἶς, ἀλλὰ νὰ δικαιοπραγῇ ἐὰν θέλῃ νὰ ἀρχῇ ἐπὶ μακρόν, νὰ ὑπακούωσι δὲ οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ νὰ δύνανται νὰ ἀποστερῶσιν αὐτὸν τοῦ ἄρχειν, ἂν μὴ διάγῃ συμφῶνως πρὸς τοὺς ὄρους, ὑφ' οὗ ἐτάχθη νὰ ἀρχῇ, ἢ δὲ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καθαιρέσις αὐτοῦ νὰ ᾖ εὐχερῆς καὶ ἀκίνδυνος. Ἐκ τοῦ εἶδους τούτου τῆς διοικήσεως τῆς κοινότητος προέκυψεν ἡ ἀγαθὴ καὶ προσδευτικὴ τῶν δήμων διοίκησις, ἣτις διότι εἶχε τὸ πλεονέκτημα τοῦ παρέχειν τὴν μὲν διοίκησιν τῷ ἄρχοντι τὴν δὲ ἰσχὺν τῇ κοινότητι, ἦτοι τὸ κράτος τοῦ Δήμου, διὰ τοῦτο ὠνομάσθη ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, καὶ αὐτὴ ἐν ἐμικρῷ καὶ συνεπτυγμένῳ παραδείγματι, ἦτο ἡ διοίκησις τῶν δήμων ἐν τῇ ἀρχαιότητι εἰς ἐκείνας τὰς πόλεις, ὅσαι ἐδημοκρατοῦντο, καὶ ἐκ τῆς δημοκρατίας ταύτης τὸ ἀριστον τῶν πολιτευμάτων προέκυψεν, ἐκ ταύτης ἢ καλῶς ἐννοουμένη ἐλευθερία, ἐκ δὲ ταύτης αἱ τέχναι, τὸ ἐμπόριον, ἢ ναυτιλία, αἱ ἐπιστήμαι, ἢ καλλιτεχνία, ἢ φιλοπατρία, ἢ ἰσχὺς καὶ ἢ βίωμα καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ τὰ κλειστά· τὰ μὲν τὸ ἀρχαῖον ἔθνος ἡμῶν, τὰ μεγίστων δὲ ἀγαθῶν πρόξενά γενόμενα ταῖς Ἑνωμέναις πολιτείαις καὶ ὅπου τῆς Εὐρώπης εἰσῆχθησαν. Ἀλλὰ μὴ νομίση τις ἡμᾶς νεωτεριστὰς, ὅτι δηλ. περὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι πολιτεύματος ὁ λόγος ἡμῶν. Ἡ δημοκρατία ἐν Ἑλλάδι ἀναμφισβόλως θὰ ἐμφυτευθῇ καὶ θὰ καρποφορήσῃ, ἀλλὰ τότε, ὅταν ἢ χέρσος ἐλευθεριῶν, ἀγαθῆς διοικήσεως καὶ ἡθῶν χρηστῶν ἄρουρα αὐτοῖς καλλιεργηθῇ καὶ προπαρασκευασθῇ πρὸς ἐμφύτευσιν καὶ καρποφορίαν τοῦ τόσῳ λεπτοῦ ὄσῳ καὶ εὐγενοῦς τούτου ἄνθους. Ἦδη πρόκειται περὶ Δήμων, καὶ ἰδίως περὶ τοῦ Δήμου ἡμῶν. Διότι πρὶν τὸ ἄτομον, ἢ οἰκογένεια καὶ οἱ Δήμοι διαπαιδαγωγηθῶσιν ἐν Ἑλλάδι ἐν χρηστότητι καὶ δικαιοσύνῃ, πρὶν ναῆσῃ νὰ κάμνωσι κατάλληλον καὶ λυσιτελεῖν χρῆσιν τῆς ὑπὸ τοῦ Συντάγματος δεδομένης αὐτοῖς ἐλευθερίας, ὃ τολμήσω νὰ προτείνῃ τὴν μεταγγίσιν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος ἐν Ἑλλάδι, οὐδὲν ἄλλο δεῖν νὰ ἔχῃ ἐν ὄψει, ὅτι πράττει, παρ' ὅτι οἱ βίπτουντες τὰ ἅγια τοῖς κυσὶ καὶ οἱ

βάλλοντες τοὺς μαργαρίτας πρὸ τῶν χοίρων ἐν ἄλλαις λέξεσιν, ὅ,τι ὁ πιστευόμενος ξυράφιον εἰς χεῖρας νηπίου.

Χθὲς ἐδημοσιεύθη ἡ ἐπομένη πρόσκλησις, προομιον οὔσα εὐάρεστου συζητήσεως ἦν συνιστῶμεν τοῖς συμπολίταις ἡμῶν.

Κύριε,

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 18ην Φεβρουαρίου ἐ. ἔ ὄρων 3ην Μ. Μ. γενήσεται συνέλευσις πρὸς συζήτησιν περὶ Δημοτικῶν Ἑρμοπολέως ἐν τῇ Δέσχη «Η ΕΛΛΑΣ», ὅπου καλεῖσθε ἵνα εὐάρεστοῦμενοι παρευρεθῆτε.

Σύρος 16 Φεβρουαρίου 1879.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Πολλὰ διαδίδονται κατ' αὐτὰς περὶ νομισματικῆς διατιμήσεως τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ κυκλοφορούντων ξένων κερματίων, καὶ περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ νομίσματος κατὰ τὴν νομικὴν διατίμησιν ἐν τῇ ἀγορᾷ. Τὸ μέτρον τοῦτο καὶ ἀριστον εἶναι καὶ λυσιτελεῖς διὰ τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν κοινωνίαν. Ἀλλὰ πρὸ πάσης τοιαύτης ἀποπειρᾶς, πολλὰκις ναυαγησάσης, ἀνάγκη νὰ δοθῇ προθεσμία πρὸς ἐξαγωγήν τῶν ξένων κερματίων εἰσαγωγῆν δὲ τῶν ἐγχωρίων, ἅτινα κυκλοφοροῦν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καὶ ὧν ἢ ἐξαγωγή τότε μόνον θὰ κωλυθῇ, ὅταν τὰ ἀπὸ τοῦ φράγκου καὶ κάτω κερμάτια διὰ νόμον ἰδιαιτέρου κατασκευασθῶσιν ἡτονος ἀξίας· ἢ ὅσην ἔχουσιν ἤδη, καὶ οὕτω μὴ ἐξέρχονται τῆς ἐπικρατείας, ἀλλὰ νὰ χρησιμεύωσι μόνον διὰ τὰς μικρὰς τῶν πολιτῶν συναλλαγὰς, τοῦθ ὅπερ ἄλλα ἔθνη, πολλῶ ἡμῶν περὸντα ἐπραξαν.

Σ. Σ. Π. Ἐίχομεν γράψῃ τὰ ἀνωτέρω ὅτε ἀληθῶς σήμερον οἱ μὲν ἀροπῶλαι, κροπῶλαι, ὄψοπῶλαι καὶ τινες ἄλλοι κατ' ἀρέσκειαν ἱπετίμησαν τὰ τε ξένα κέρματα καὶ τὰ πωλούμενα παρ' αὐτῶν εἶδη· οἱ δὲ λοιποὶ ἐμμένουσιν εἰς τὴν ἀγοραίαν διατίμησιν τῶν νομισμάτων. Τοῦτο εἶναι ἀληθές· κυκεῶν, καὶ ἀγνοοῦμεν τὰ ἀποτελέσματα. Νοεῖται δὲ ὅτι ὅπου ἢ κεφαλὴ κοιμάται ἢ ἀκίνηται κινουῦνται δὲ τὰ λοιπὰ μέλη ἀτάκτως, εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπέλθῃ θεραπεία ἂν μὴ συμπράττωσι πρὸς τοῦτο τὰ κατάλληλα μέσα, τοῦθ ὅπερ ὄφειλε νὰ πράξῃ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἢ διοίκησις, ὡς μόνη ἀρμοδίᾳ νὰ τακτοποιήσῃ τὰ πάντα.

— Καὶ πάλιν ἐπερωτήσεις ἔχομεν παρὰ τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν τίνα ἡμεῖς κρίνομεν κατάλληλον διὰ τὴν θέσιν τοῦ Δημάρχου. Ἀποκρινόμεθα λοιπὸν ὅτι οὐδένα δυνάμεθα νὰ ὑποδείξωμεν. Ἡμεῖς θὰ ἐκθέσωμεν μόνον τίνα προσόντα πρέπει νὰ ἔχῃ ὁ ἐκλεχθὸς ἄρχων, καὶ ἐὰν τοιοῦτος ὑπάρχῃ ὅλοι θὰ τὸν γνωρίσωσι καὶ ἂν τὸν ὑποστηρίξωσιν, ἄλλως, θὰ εἴπῃ ὅτι δὲν ἔχομεν ἄνθρωπον, καὶ τότε περιττὸν νὰ κοπιᾶζωμεν.

— Ἐρωτᾶται ὁ κ. Δημάρχος Ἑρμοπολέως ἐὰν συμβιβάζεται μετ' αὐτὴν ἀξιοπρέπειαν αὐτοῦ, ὁ Δημήτριος Βέσης, μέλος ὦν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Νοῦ τῷ Ἁγίῳ Γεωργίῳ, νὰ περιέρῃ ἐν τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ ὑπὸ τὴν ἄνω ἰδιότητα ἀναφορᾶν, καὶ νὰ ὑποχρεῖται τοῦ ἐνορίτου νὰ υπογράψωσιν αὐτὴν, σκοπὸς δὲ ταύτης νὰ ᾖ ἀποδοκιμασία τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὰ κατὰ Μακρᾶν ληφθέντα μέτρα, ἐπίσης δὲ καὶ τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ δι' ὅσα ἐγκυκλίως παρήγγειλε τοῖς χριστιανοῖς καὶ δι' ὅσα ἐνήργησε κατὰ τῶν ἀρηνιασάντων κληρικῶν. Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον εἰς πρώτην συνεδρίασιν θὰ δεῖξῃ ὅτι ἔχει συναίσθησιν τῆς ἀξίας τοῦ ἀπέναντι τοιοῦτων κουβάκων, καὶ ὅτι θὰ ἀπεκδώσῃ τῆς θέσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου

τὸν νέον τοῦτον θιασώτην τῶν ὑβριστῶν θεῶν καὶ ἀνθρωπί-
νων νόμων. Ἄλλως, ἐφεισβάλλομεν τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πρό-
νοϊαν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς.

— Εἰς ἑννέα ἀριθμοῦνται τὰ θύματα ἅτινα ὁ Μακράκης
ἕως τῶρα εἴλκυεν εἰς τὴν ἀπόνοϊαν τὴν ἑαυτοῦ καὶ εἰς νομί-
λους τὰ καθυπέβαλε ποινὰς διὰ τοῦ παρ' αὐτοῦ ἐμπορηθέν-
τος αὐτοῖς θράσους. Ἐλπίζομεν ὅτι πάντες οἱ κληρικοὶ οὗτοι,
ἐλὴν τοῦ ὑπερφιάλου Πιππα-λιᾶ, θὰ μεταμεληθῶσιν ἐγκαι-
ρως, διότι ἀνευ τῆς προσηκούσης εἰς τὰ ἄτομά των νομίμου
ιδιότητος κατέστησαν κριταὶ καὶ ἐπικριταὶ τῆς προῖσταμέ-
νης ἐν τῷ Κράτει Ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἐνῶ ἠδύναντο μὲν
να ἐκθέσωσι τὰς σκέψεις των εὐσχήμως διὰ τῆς δημοσιότη-
τος καὶ να ἐπικρίνωσι τὰς πράξεις τῆς Συνόδου καὶ τοῦ Μη-
τροπολίτου Ἀθηνῶν, οὐχὶ ὁμως καὶ να κατασταθῶσιν αὐτοὶ
ἰδιώτερὰ σύνοδος καὶ να δικάζωσι καὶ καταδικάζωσι τὸν κα-
νονικὸν Ἀρχιεπίσκοπον τοῦ τόπου, ἐν ᾧ διέμενον, ὡς ἀνά-
ξιον να μνημονεύηται παρ' αὐτῶν, διότι τοῦτο καὶ μόνον λέ-
γεται αὐθιχεσία καὶ παράνομος ἐξουσίας ἀντιποίησης.

— Ἀναγινώσκομεν εἰς τὴν ἑφημερίδα αἴτηνον ὅτι ἀ-
ναφρακῆ περιέρχονται ὑπὸ τινων, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ να πε-
ριέλθῶσιν τὸ ὑψηλὸν τῆς ἰεωροσύνης λειτουργήμα. Ἐπειδὴ
εἶναι ἐνδεχόμενον οἱ τοιοῦτοι να ὑποβληθῶσιν εἰς δαπάνας
μεταβαίνοντες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐνταῦθα, τοὺς προει-
δοποιοῦμεν ὅτι θὰ ματαιοπονήσωσιν, ἐφ' ὅσον, ὡς ἀκούομεν,
ἐν Γένῳ ὑπάρχουσιν ἀρκετοὶ κληρικοὶ, καὶ οὐχὶ ὀλίγοι ἀπό-
φοιτοὶ τῆς Ἱερατ. Σχολῆς, οὗ; Νόμος τοῦ Κράτους ἔταξε
πρὸς τὴν ἱερατείαν, ἐπομένως ἂν οἱ τοιοῦτοι δὲν φέρωσιν ἀ-
πολυτήριον Ἱερατικῆς Σχολῆς μάτην προαλείφονται πρὸς τὸν
σκοπὸν τοῦτον.

— Ἀξία ἐπαίνου εἶναι ἡ διαγωγή τῶν Τηνίων ναυτικῶν,
μετὰ κινδύνου τῆς ἰδίας αὐτῶν ζωῆς διασωσάντων τὸ πλῆ-
ρωμα καὶ πολλὰ ἐπιπλα τοῦ εἰς τὴν θέσιν αἰπλάκας ἐξω-
κειλαντος πλοίου τοῦ πλοιαρχοῦ Δρακούλη Νταϊράκου, Λά-
κωνος. Ἐκ τῶν ναυτικῶν τούτων ἐπαινοῦνται ὁ Γεώργιος
Μπούμπας καὶ ὁ Νικόλαος Κελαδίτης, ὡς οἱ μᾶλλον ριψοκινδύ-
νοι καὶ ἐκ τῶν πολιτῶν ὁ κ. Κ. Ζαννάκης, ὡς περιθάψας
παντοιοτρόπως τοὺς ναυαγούς. Ἐν γένει δὲ ἄπασαι αἱ ἐγχώ-
ριοι ἀρχαὶ καὶ πάντες οἱ πολῖται παρέσχον τοῖς παθοῦσι πᾶ-
σαν συνδρομὴν καὶ πᾶσαν φιλάνθρωπον περιποίησιν.

— Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ Ἱταλικὴ
γλῶσσα εἰσέχθη καὶ διδάσκεται ὡς ὑποχρεωτικὸν μάθημα
εἰς πάντα τὰ ἐν Ἀθῆναις Γυμνάσια. Ἐχομεν πεποθησιν ὅτι
ὁ ἀξιότιμος ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργός, κ. Αὐγερινός, θέλει
πράξῃ τοῦτο καὶ διὰ τὰ γυμνάσια τῶν λοιπῶν Ἐπαρχιῶν
τοῦ Κράτους, καὶ ἰδίως ὅπου πόλεις ἐμπορικαὶ, συντελῶν
οὕτω εἰς τὴν διάδοσιν τῆς γλώσσης ταύτης ἐν τῷ Ἑλληνικῷ
Ἔθνει, ὅπερ τόσο φίλιοι δεσμοὶ καὶ τόσα εἰλικρινοῦς ἀγάπης
αἰσθήματα συνδέουσι μετὰ τοῦ Ἱταλικοῦ Ἔθνους. Νοεῖται
δὲ ὅτι ὁ Ἕλλην, προσοχθῆσας πρὸς τὰς ἐπιστήμας, καθόσον,
πολλαπλασιασθέντων τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, ἐπλημύρηνσεν ἡ
Ἑλλὰς τοιούτων, ἔχει ἤδη ἐστραμμένην τὴν προσοχὴν του
εἰς τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον. Ἐπειδὴ δὲ εἰς ταῦτα
εὐρὺ καθ' ἄπασαν τὴν Ἀνατολὴν ἀνοίγεται σταδίον, μετὰ
τρικυμωδῆ ἀγῶνα, ἀνάγκη να ἦ ἐγκρατῆς τῶν δύο κοινοτέ-
ρων καθ' ἄπασαν τὴν Ἀνατολὴν γλωσσῶν, τῆς Γαλλικῆς καὶ
Ἱταλικῆς, ὅπως εὐκοπώτερον δύναται να ἀνταγωνίζηται πρὸς
τοὺς ἄλλους Ἑυρωπαϊοὺς, ὧν πλείστοι ὅσοι συρρέοντες ἐν Ἀ-
σίᾳ καὶ Ἀφρικῇ καλλιεργοῦσι τὰς τέχνας καὶ τὸ ἐμπόριον.
Ταῦτα κατὰ σύστασιν φίλων ἡμῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δικμε-
νόντων καὶ δυναμένων να κρίνωσι κάλλιστα περὶ τῶν ἐλλεί-
ψεων, τῶν ἐμπορίας χάριν εἰς τὰς προειρημένους Ἠπείρους
προσφευγόντων Ἑλλήνων.

— Κατὰ τὸ ἀἘθνικὸν Πνεῦμα καὶ τὸν αἰηλέγραφον,
ἡ δύναμις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀνῆρχετο μέχρι τῆς 13
Φεβρουαρίου εἰς 17,754 ἄνδρας, ἐκτὸς 100 ἄνδρων ἐκ Μή-
λου καὶ Κυθήρων, οἵτινες ἐπρόκειτο να καταταχθῶσι μετὰ
ὕγεινομικὴν ἐξέτασιν, καὶ πέντε ἔτι χιλιάδων ἔθναρυλάκων,
μὴ προσελθόντων εἰσέτι εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ.

— Ἡ ἀναγγελθεῖσα χθὲς εἰδήσις (γράφει ὁ αἰεὶς τῆς
16η) παρὰ τοῦ πρακτορείου Ῥέουτερ ὅτι ἀπρὸς διακανόνι-
σιν τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος διαφορᾶς τὸ ὀθωμανικὸν ὑπουρ-
γικὸν συμβούλιον παρεδέξατο γριμμὴν ἀρχομένην ἀπὸ τῶν
ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ Ἀράχθου κλ. δὲν εἶναι ἀληθής.

— Ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα Ὀλγα ἀπέστειλεν ἐπ' ἐσχά-
των εἰς τὸ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς διατελοῦν Ζάνειον Νο-
σοκομεῖον Πειραιῶς διάφορα εἶδη ἱματισμοῦ διὰ τοὺς ἐκεῖ
νοσηλευομένους.

— Ἡ ἐν Γυθείῳ ἑφημερίς αἰκωνία δημοσιεύει φοβερὸν
κακοῦργημα, ὅπερ διέπραξε δημοδιδάσκαλός τις ἐν τῷ χωρίῳ
Ζελίνα, Π. Πετρίδης ὀνομαζόμενος. Ὁ διδάσκαλος οὗτος ἐμι-
σοδοταεῖτο χωρὶς να διδάσκη διόλου. Οἱ χωρικοὶ ἀπέστειλαν
ἀναφορὰν περὶ τοῦτου εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἐζήτησαν ἐπικ-
νόρθωσιν, πρὸς δὲ ἀπέστειλαν τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς ἱερέα τινὰ
πρὸς διδασκαλίαν ἐπὶ μισθῷ. Τοῦτο μαθὼν ὁ δημοδιδάσκα-
λος Πετρίδης ἠπέιλησε τὸν ἱερέα καὶ ἠνάγκασεν αὐτὸν να
καταλίπῃ τὴν διδασκαλίαν. Μετ' ὀλίγον νέος τις κελούμενος
Α. Κατάβολας συνέταξε δευτέρην πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἀνα-
φορὰν κατὰ τοῦ ἀμελοῦντος δημοδιδασκάλου. Ἄλλ' οὗτος
θυμωθείς ἀπεράσισε να διαπράξῃ ἐγκλημα. Ὅθεν παρεσκευ-
άσθη ὑπὸ τοῦ διδασκάλου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ πλοσθῆ συμ-
πλοσθῆ εἰς παρακείμενον μέρος, καὶ ὅτε ὁ ἀναφορογράφος Κι-
τάβολας ἐξῆλθεν ἐκ περιεργείας να ἴδῃ, ἐν τῷ ἄμα, λέγει ἡ
ἀφηγουμένη ἑφημερίς, σφαῖρα πυροβόλου διετρίψησε τὴν ἀρι-
στερὰν του ὠμοπλάτην, δευτέρα δὲ ὁμοίαν τὴν καρδίαν του,
ἦτις καὶ τὸν ἀφῆκε νεκρὸν ὁ κρῶτος τῶν πυροβόλων προσείλ-
κυσε τὸν νεώτερον αὐτοῦ ἀδελφὸν Ἀρ. Κατάβολα, ἀπόφειλον
τοῦ γυμνασίου, ἀλλὰ καὶ τούτου παρευθῆς σφαῖρα διετρίψησε
τὸν θώρακα καιρῶς. Μετ' ὀλίγον ἐξέρχονται ἡ ἀδελφὴ καὶ ὁ
πατὴρ τῶν θυμάτων, οἵτινες δις ἐπυροβολήθησαν, ἀλλ' εὐτυ-
χῶς ἡ ἐπιθυμία τοῦ διψήντος αἵματος διδασκάλου δὲν ἐξε-
τελέσθη, ὅπως διπλασιασθῶσι τὰ θύματά του, οὐχ ἦττον
μικροῦ δειν ἀπέθνησκον ὁ πατὴρ ἐκ τοῦ τράμου εἰς παρατε-
ταμένην λυποθυμίαν περιπετών. Τὸ ἀξιοπερίεργον δὲ εἶναι
ὅτι ἀντὶ να δεῖξῃ σημεῖα μετανοίας καὶ τύψεως τῆς συνειδή-
σεως ἐφάνη σφόδρα ἀγανακτῶν καὶ λυπούμενος τὴν τελευ-
ταίαν ἀποτυχίαν, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ ἀφηγηθέντος ἡμῖν
τὰ ἀνωτέρω ἀξιοπιστοῦ ἀνδρῶς.

— Κατὰ τὸν αἰκων ἐν Ναυπλίῳ ἔλαβε χώραν τὴν
παρελθούσαν Τετάρτην τὸ ἐξῆς τραγικὸν καὶ σπαραξικάρδιον
γεγονός· Σύζυγος νεαρά, λοχίου τινός, περιῦδρωσθεῖσα ὅλως
ἀναιτίως ὑπὸ τοῦ συζύγου αὐτῆς ἔλαβε δόσιν τινὰ δηλητη-
ρίου, μὴ ἐπενεργήσασαν σπουδαίως ἐπὶ τῆς ἰσχυρᾶς κράσεως
τῆς· ὁ σύζυγος μαθὼν τοῦτο, ἀντὶ παρηγορίας, προσέρχεται
πρὸς αὐτὴν λέγων, ὅτι ἀἰ δόσις, ἦν ἐπῆρες, δὲν ἀρκεῖ· ἂν
θέλης να ἀποθάνῃς, λάβε ταύτην· καὶ ἐν τῷ ἄμα τῇ προσ-
φέρει ἐτέραν δόσιν, ἦν ἀπελπισ καὶ ἀπογοητευμένη ἡ τρυφε-
ρὰ νέα λαμβάνει καὶ ἐντὸς ἡμισείας ὥρας ἐπέθανε τὸν πολυ-
τλήμονα βίον τῆς· οὐχ ἦττον, κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς ἀγω-
νίας τῆς, ἀναχωρήσαστος ἀσπλάγχχνως ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ τε-
τρέξαντα, ἦν κατέλιπεν ὑπὸ τὸ ἐπιθανάτιον αὐτῆς προσκέ-
φαλον· ἡ ἐπιστολὴ αὐτῆ, ἀνευρεθεῖσα μετὰ τὸν ἀγωνιάδη
θάνατον, παρεδόθη εἰς τὴν ἀρχὴν, ἦτις πάραυτα συνέλαβε
τὸν κακοῦργον σύζυγον.

— Κατὰ τὴν ἀ' Ἀρκαδίαν Τριπόλεως ὁ Κ. Π. Μυλωνᾶς ἐκ τοῦ δήμου Καλτετζῶν, γεννηθεὶς τῷ 1821, ἔλαχε κλήρου στρατεύσιμου τῷ 1843, ἐξετέλεσε δὲ τὴν ὑποχρέωσιν αὐτοῦ δι' ἀντικαταστάτου. Ἦδη ἔλαχεν αἰθὺς ὑποχρεωτικὸν κλήρου ἐν τῇ κληρώσει τῆς μεταβατικῆς ἐθνοφυλακῆς χαρακτηρισθεὶς ὡς ἔχων ἡλικίαν 22 ἐτῶν, ἣ δὲ ἐπιθεωρητικῇ ἐπιτροπῇ κρίνασα αὐτὸν ἰκανὸν τὸν κατέταξε στρατιώτην. Σημειωτέον ὅτι ὁ Μυλωνᾶς εἶναι πατὴρ 10 τέκνων, ὧν τὸ μικρότερον ἄγει ἡλικίαν 25 ἐτῶν.

— Κατὰ τὰς ἐκ Ῥωσσίας εἰδήσεις ὁ λοιμὸς πλησιάζει νὰ ἐξαλειφθῇ ἐκ τῶν μερῶν εἰς τὰ ὅποια ἐνέσκηψε. Νέα κρούσματα δὲν ἐγένοντο. Ἡ Ῥωσικὴ κυβέρνησις ἔλαβε μέτρα δραστήρια ἐλπίζεται ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἀρθῶσιν ὅλαι αἱ καθάρσεις. Ὁ ἐκ τοῦ λοιμοῦ φόβος ὑπερέωσε τὴν Ῥωσσίαν νὰ ἐπιστήσῃ σπουδαίως τὴν προσοχὴν αὐτῆς καὶ ἐργασθῇ συντόμως πρὸς ἐξάλειψιν τῆς νόσου.

— Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὴν «Παλιγγενεσίαν» :

Ὁ τελευταῖος Γαλλογερμανικὸς πόλεμος ἐγένετο πρόξενος μεγάλης οἰκονομικῆς καταπτώσεως ἐν Γερμανίᾳ. Τὰ πρὸς τὴν Γερμανίαν ὑπὸ τῆς Γαλλίας πληρωθέντα χρήματα ἐδαπανήθησαν οὐχὶ εἰς ἔργα παραγωγικὰ, ἀλλ' εἰς φρούρια καὶ στόλον καὶ νέους ὀπλισμούς. Ἐνεκα ὅμως τοῦ πολέμου καὶ τοῦ χρήματος ἐπῆλθεν ὑπερτίμησις τῶν τροφίμων καὶ τῶν ἐνοικίων, τὰ δὲ ἡμερομίσθια ὑπετιμήθησαν. Ἡ Γαλλία διὰ τῶν ἀνεξαντλήτων πόρων αὐτῆς καὶ τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων μέγα κατήνεγκε τραῦμα εἰς τὴν βιομηχανίαν τῆς Γερμανίας. Διὰ τούτους καὶ ἄλλους λόγους ἐν Γερμανίᾳ πάσχουσιν ἐξ ἐνδείας πλεῖστοι καὶ ἐν αὐτῇ ἔτι τῇ πρωτευούσῃ. Ἰδοὺ τί γράφει ἡ ἐν Βερολίνῳ ἐφημερίς «Ἡμερησία» :

«Ἡ κατάστασις τῆς πρωτευούσης παρίσταται ὑπὸ τὴν ζοφερὰν ὄψιν. Κατὰ τὴν τελευταίαν τριμηνίαν ἐνηργήθησαν διὰ τὰς καθυστερήσεις φόρων 3000 κατασχέσεις εἰς ἐμπορικὰ καταστήματα τοῦ Βερολίνου. Τὸ σύνολον δὲ τῶν διλωσάντων ἐμπόρων ὅτι καθαρίζουσι τοὺς λογαριασμούς των, ὡς μὴ δυνάμενοι νὰ ἀνθεξῶσι πλέον, εἶναι ὑπερδιπλάσιον τοῦ ἄνω ἀριθμοῦ.

«Καθ' ὅσον κατέρχεται τις τὴν κοινωνικὴν κλίμακα, βλέπει τὰ δεινὰ αὐξάνοντα. Μέγας ἀριθμὸς ἐργατῶν, μὴ εὐρισκόντων πλέον ἐργασίαν, περιῆλθε τὸν χειμῶνα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀσχολῆται εἰς τὸν καθαρισμὸν τῶν ὁδῶν καὶ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς χιόνος, ὅπως μὴ ἀποθάνῃ τῆς πείνης.

«Τὰ ἐπόμενα παραδείγματα ἄλλως καταδεικνύουσιν εἰς ὅποιον σπαραξικάρδιον βαθμὸν ἔφθασεν ἡ ἀθλιότης. Διὰ κενὴν τινα ἐμπορικὴν θέσιν, ἔχουσαν ἀμοιβὴν 22 φράγκα τὴν ἑβδομάδα, προσεφέρθησαν 237! ὧν τὸ ἥμισυ ἦταν ἀρχαῖοι ἐμπορικοὶ ὑπάλληλοι σήμερον ἀνευ θέσεως. Εἷς δὲ ἰατρὸς ζητήσας βοηθὸν εἶδε νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς αὐτὸν ὡς τοιοῦτοι 450!!! Ἀναφέρεται παράδειγμα ἐργατίδος εἰς ἣν προσεφέρθη ἀμοιβὴ 70 λεπτῶν, ὅπως ῥάψῃ δωδεκάδα στιθοδέσμων, ἐκ δὲ τῆς προσφοράς ταύτης ἀποκαλύπτεται περίεργος λεπτομέρεια, ὅτι δηλαδὴ ἐν Βερολίνῳ πολλαὶ κυρίαὶ ἐκ τῶν ἀστῶν ἐργάζονται διὰ τὰ καταστήματα τῶν λινοστολῶν καὶ τοῦτο πολλάκις ἐν ἀγνοίᾳ τῶν οἰκογενειῶν των».

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΤΥΡΝΟΒΟΝ, 14/26 Φεβρ. — Ὁ πρίγκιψ Δονδουκῶφ Κορσακῶφ ἐν τῷ λόγῳ, ὃν ἀπήγγειλεν ἐν τῇ συνελεύσει τῶν Βουλγάρων, ἐξέφρασθη σαφῶς ὑπὲρ τῆς ἐκτελέσεως τῆς Βερολινεῖου συνθήκης καὶ ἠρνήθη νὰ δεχθῇ ἐν τῇ συνελεύσει ταύτῃ τοὺς πληρεξουσίου τῶν ἐν Ὁράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ Βουλγάρων.

ΔΟΝΔΙΝΟΝ, 14/26. — Ὁ πρίγκιψ Δουδοβίκος Ναπο-

λέων ἀναχωρεῖ εἰς Νατάλ ἵνα παραστῇ εἰς τὴν κατὰ τῶν Ζουλοῦ ἀγγλικὴν ἐκστρατείαν.

Ὁ πρίγκιψ Δονδουκῶφ ἠπειλόκει ὅτι θὰ κλείσῃ τὴν βουλγαρικὴν συνέλευσιν ἐάν τὰ μέλη αὐτῆς διαπράξωσι κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐσῴτων ἔργων πράξεις ἀνόμους, ἀντιβανούσας εἰς τὴν βερολινεῖον συνθήκην.

Αἱ νέα ὀδηγίαι αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ζήτημα δὲν ἐστάλυσαν ἔτι πρὸς τὸν Μουχτάρ πασάν.

(Ληφθὲν ἐνταῦθα).

ΑΘΗΝΑΙ, 16/28 Φεβρ. — Ἀπεβίωσεν ὁ ἀδελφὸς τῆς Βασιλίσσης Βιατεσλάβος. Ἡ εἰδησις ἐνοκήψεως πανώλους ἐν Πετροῦπολει διαφεύδεται. Ἡ Ῥωσσία ἀπαιτεῖ παρὰ τῶν Κύρρωπαϊκῶν δυνάμεων λύσιν τῶν ζητημάτων περὶ κατοχῆς Αἴμου ὑπὸ τουρκικῶν στρατευμάτων, διορισμοῦ διοικητοῦ Ῥωμυλίας, καὶ προσδιορισμοῦ ὀρίων Ῥωμυλίας, Μαυροβουνίου καὶ Σιλιστρίας. Ἦρθη ἡ καθαροὶς προελεύσεων Ἑλλάδος ἐν Μελίτη. Οἱ Ἄγγλοι ἐπεμφαν 9,000 ἐπικούρους εἰς τὸ ἀκρωτήριο τῆς Κελῆς Ἑλπίδος ἐναντίον τῶν Ζουλοῦ.

Εἰκοσάφρακτον 23.75, λίρα Τουρκίας 27.45, λίρα Ἀγγλίας 29.80. Συνάλλ. Λονδίνου 30.25, Παρισίων 119.120.

ΑΓΩΓΗ

τῆς ἐν Ἐρμουπόλει ἐταιρίας «Γεώργιος Κοκκινάκης, Γεώργιος Βαλμᾶς καὶ Σαν, κατοικοῦ Ἐρμουπόλεως, κατὰ

Κανάκη Φιλαρέτου, κατοικοῦ Ἀστυπалаίας, πλοιάρχου, ἀγνώστου ἤδη διαμονῆς.

Ἐνώπιον τοῦ Ἐμπορικοῦ τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Ὁ ἀντίδικος ἠγόρασε παρ' ἡμῶν ἐνταῦθα κατὰ τὸν 8θριον τοῦ 1876 ναυπηγήσιμον ξυλείαν πρὸς ἐφοπλισμὸν τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ ὡς πλοιάρχου καὶ ἰδιοκτῆτου πλοίου γαμπάρας, ὀνόματι «ἡ Παναγία ἡ Πορταλίτσα» ὑπὸ σημαίᾳ Ἑλληνικῆν, ἀξίας εἰκοσάφρακτων χρυσῶν 52, διὰ τὰ ὅποια ἐξέδοτο τὸ ἀπὸ 18 8θρίου 1876 γραμματίον εἰς τὴν διαταγὴν τῆς ἐταιρίας, ὑποσχεθεὶς τὴν πληρωμὴν αὐτῶν μετὰ παρέλευσιν δύο μηνῶν, καὶ ἐν ὑπερμερίᾳ σὺν τόκῳ μίαν τοῖς 0/0 κατὰ μῆνα μέχρι ἀποπληρωμῆς. Μολονότι δὲ πρὸ πολλοῦ ἔληξεν ἡ δίμηνος προθεσμία, οὗτος ἠμέλησε τὴν πληρωμὴν.

Ἐπειδὴ τὸ κεφάλαιον μετὰ τῶν τόκων ἀνέρχεται μέχρι σήμερον εἰς εἰκοσάφρακτα 66 καὶ 10/20, τὰ ὅποια εἶναι ὑπόχρεως ὁ ἀντίδικος νὰ μοι πληρώσῃ μετὰ τῶν ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς τόκων καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

Διὰ ταῦτα.

Καλῶν αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ ἐμπροσθέν μου ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρου Δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν, ἐξαιτοῦμαι.

Γενομένης δεκτῆς τῆς ἀγωγῆς μου.

Νὰ ὑποχρεωθῇ καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως νὰ μοι πληρώσῃ εἰκοσάφρακτα χρυσὰ ἐξήκοντα ἕξ καὶ ἥμισυ (66 καὶ 10/20) μετὰ τῶν τόκων τῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρουσίας μέχρι ἐξοφλήσεως.

Νὰ κηρυχθῇ προσωρινῶς ἐκτελεστὴ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφρασις, καὶ

Νὰ ὑποκύβῃ εἰς τὰ ἐξόδα καὶ τέλη.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ ἐπιδότω νομίμως τὴν παροῦσαν πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ Πρωτοδικαῖς κ. Εἰσαγγελέα, διὰ τὸν εἰς ἀγνωστον διαμονὴν ἐναγόμενον, καὶ ἐπιμεληθῆτω τὴν διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδιδόμενης ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη» δημοσιεύσιν αὐτῆς.

Ἐν Σύρῳ τὴν 8 Φεβρουαρίου 1879.

Ὁ τῆς ἐναγωγῆς ἐταιρίας πληρεξ. δικηγόρος
Γ. ΓΕΡΑΡΔΟΣ.